

EGÉSZSÉGÜGYI ALKALMAZOTTAK LAPJA

A betegápolók, ápolónők, okl. bábák, fürdősök, masszörök, vizgyógykezelők, pedikűrözök, úszómesterek stb., fertőtlenítők, temetkezési alkalmazottak, kórházi segéd munkások és rokonszakmával foglalkozók hivatalos szaklapja.

A Szövetség hivatalos órái: reggel 9-től 12-ig, délután 3-tól 7 óráig. — Díjtalanul közvetít intézetek, klinikák, kórházak, szanatóriumok és magánosok részére képzett személyzetet helyben és vidéken.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-én. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII., Dohány-utca 74. I. 16. Telefon: József 122-24. Hirdetések felvételnek a legutányosabb árban. Kéziratok vissza nem adatnak.	Szerkesztő: Dr. RAJNAI BÉLA orvos, elnök Felelős szerkesztő: SZIEBEN F. JÓZSEF.	ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 200 korona Fél évre 100 „ Negyed évre 50 „ Egyes szám 20 „

A drágaság.

Petőfi írja egyik versében: Kicsapott a folyó, vízben úszik a táj . . . elvitte az árvíz a töltést, a hidat, amott megy a hibból az utolsó darab. Klaszszikusan illik ez a kép a mai drágaságra is. Kicsapott medréből, elöntött mindent, benne fuldoklik néhány spekuláns, siberen s gazdagon kívül mindenki. Főlölegesen részletezni az egyes cikkek árait, elég egy-egy tekintetet vetni a kirakatok árjelző céduláira. Ha a Zürichi lázmérőn esik a korona, az árak rohamosan emelkednek, ha emelkedik a korona, nos akkor az árak, ha lassúbb tempóban is, de mégis csak emelkednek. Néhány közszükségleti cikk ára már nemcsak, hogy megközelítette, de túl is haladta az aranyaritást, míg ezzel szemben a fizetések messze, de nagyon messze elmaradtak. Mindenki jajgat már amiatt, az ujságok naponta hasábos cikkeket közölnek róla, a különféle bizottságok egyre tanácskoznak, de mind ez nem használ semmit, a drágaság áradata egyre nő.

Hogy lehetséges ez? Úgy, hogy apró pepecselésekkel, nagyképű kis törvényjavaslatokkal s tervekkel s régi jó békeidők megszokott sablonos kis intézkedéseivel akarják megfékezni az árvíz veszedelmet. Radikális, alapos, nagyszabású rendelkezésekre mai vezetőink ügylátszik képtelenek. Nem akarják, vagy nem tudják megérteni, hogy rendkívüli nagy veszedelem ellen rendkívüli intézkedésekre s nem frázisokra, szónoklatokra s apró fortélyos fogásokra van szükség. Radikális, komoly, céltudatos törvényhozásra, amely végre teljesen szakít az akarom-nemakarom politikával s ha kell, erőszakkal is letöri végre a túlhajtott spekulációt.

Itt a legvégső ideje a komoly cselekvésnek, mert az áradat már nemcsak a régi polgári kényelmet vitte el, nemcsak a megelégedettséget, nemcsak a tisztességes szórakozást, a megfelelő táplálkozást és ruházkodást, nemcsak a lehetőséget ragadta magával, hogy a szorgalmas, becsületes munkás félre tehessen valamit az öreg kor, a betegség idejére, hanem kezdi már aláásni, kezdi magával sodorni megmaradt értékeink utolsóit is: erkölcsi értékeinket. A hitet, becsületet, a jellemet, a bizalmat, az öntudatot, a megbízhatóságot, a munkakedvet! „már csak ritkán bukkanik fel egy-egy úszó a roppant örvényben.”

Egyre gyakrabban hallani: ezért a pénzért nem érdemes dolgozni, mert nem kapni érte semmit. Mi lesz, ha ez a felfogás általánossá válik? Kivész teljesen a munkakedv, lassan mindenki — ép most, amikor a veszített háború után csak a megfizetett munka tud talpra állítani bennünket — amerikázik, a félmunka végzését vállalja csupán. Ez intézményeinket, üzemeinket, az egész országot a csödbe juttatja.

A tisztességes, emberhez méltó megélhetés lehetetlensége még a pedáns, lelkiismeretes alkalmazottat is lassan rákényszeríti, hogy főfoglalkozása mellett, amely különben egész embert, egész munkát igényel, mellékfoglalkozás után nézzen s így elsődrendű kötelességét elhanyagolja. A tanító a privát órákra fekteti a fő súlyt s nem az iskolai oktatásra, a hivatalnok hivatalában nem azon töri a fejét, hogy az előtte levő ügydarabot hogy intézze el minnél gyorsabban s minél jobban, hanem azon gondolkodik, hogy hosz, vagy besz lesz-e a tőzsdén, az iparos, a kereskedő nem azon tépelődik: hogy adhasson minnél olcsóbb s jobb árut a közönségnek, hanem az egyre emelkedő közterheket hogyan hárítsa át minnél ügyesebben s legkiadósabban a vásárlóra. Ennek nyomán kivész a megbízhatóság, a becsületérzés, megrendül a bizalom a felettes hatóságokkal s az állammal szemben, egyre élesebben válnak ki az osztályellentétek s egyre nagyobb gyökeret ver az osztálygyűlölet.

A kevés megértés, kevés jóakarát láttára a fizikai s szellemi munkásban egyaránt megrögződött az a felfogás, hogy csak erőszakos eszközökkel: sztrájkokkal s bunkóval lehet valami eredményt elérni. Ez pedig megint csak azok számát szaporítja, akik szerint teljesen fel kell forgatni, össze kell dönteni a mai társadalmi rendszert. Jóra fog ez vezetni?

A drágaság magában véve nem volna baj, ha arányban állanának vele a fizetések. Például Ausztriában már hátizsákban hordják a pénzt, olyan kevés az értéke, de azért az emberek a körülményekhez képest elég jól élnek s elég jól ruházkodnak, mert a drágaság emelkedésével arányosan emelkednek a fizetések. Nálunk? Nézzük csak az egészségügyi alkalmazottak fizetését s a lehetetlen aránytalanság rögtön szembeszökik.

Az amerikai Ford gondolkodás módja, — aki nem csak hirdette, de tette is valósította órdasi autó üzemében, — hogy a jól fizetett alkalmazott olcsóbb,

mint a rosszul díjazott, nálunk nem tud elterjedni. Pedig a tapasztalás is azt mutatja, hogy a drága, de jó cipő, kelme s egyéb holmi, olcsóbb, mint a silány áru, mert sokkal tovább tart. A jól fizetett alkalmazott is sokkal jövedelmezőbb, bármely üzemet nézve, mint a rosszul fizetett, kedvetlen, lelkiismeretlen munkás. Sok a panasz a munkásság ellen, hogy keveset dolgozik s azt is hanyagul végzi, de kevésnek jut az eszébe, hogy az talán azért van, mert nagyon alacsonyak a fizetések. S ebben elsősorban sajnos, az állam s a város járnak elől rossz példával.

Azt mondja a latin közmondás: ügyeljenek a konzulok, hogy az állam kárt ne szenvedjen. Végso ideje, hogy végre komolyan vegyék a vezetők a drágaság s a csekély fizetések közötti óriási aránytalanságot. Törjék le, fékezzék meg, szorítsák mederbe, a mindent, még erkölcsi javainkat is elsodorni készülő drágaságot, amíg nem késő. Már nem csak a keresztényszeretet, de a józan okosság is ezt parancsolja. Mert ha a jobb jövő felé vezető hidnak utolsó pilléreit, az erkölcsöt is magával ragadja az árvíz: ha nem jön mielőbb a komoly cselekvés, az egész ország belefutad a drágaság okozta erkölcsi posványba.

Már Plátó megírta: „ne csak egy osztály legyen boldog mindenek előtt, hanem lehetőleg az egész állam.” A keresztényszocialisták is követelik. Igazságosság, méltányosság, megértés, szeretet jusson végre uralomra a lelkekben! Minden egyes embernek, aki dolgozni akar, Isten adta joga van a tisztességes emberi megélhetéshez. Erre a jogra támaszkodva a szervezetség erejével küzdjön minden öntudatos munkás a drágaság ellen. A küzdelem nehéz, mert az önzés ma mélységes gyökereit vert az emberekben, de hiszünk benne, hogy a szívós kitartás mégis csak győzelmet fog aratni.

Dr. Krizs Árpád.

Az „Otthon”.

A főváros közpórházainak kapui előtt a székesfőváros polgármesterének engedélyével f. évi április 1-én az egészségügyi alkalmazottak „Otthon”-alapja javára minden nagyobb reklám nélkül egyszerű szerény urnák helyeztettek el. Az urnák mellett az egészségügyi pályán hivatásukban megöregedett ápolónők foglaltak helyet, kik mellett fiatalabb ápolónők nagyobbbrészt fehér szolgálati ruhában, fejükön fityulával, kezükben persellyel szólitották adakozásra a kórházak előtt és a kórházakban látogatást tevő járó-kelőket.

Akik e misszióban részt vettek, első felbuzdulásukban nem is gondoltak arra, hogy milyen nehéz feladatra vállalkoztak. Voltak jószívű adakozók, kik meg tudták érteni a gyűjtés nemes célját. Voltak azonban nagyon sokan, akik nem értették meg és egy csomó gorombaságot engedtek meg maguknak.

Gyűjtésünk — mely két hónapig időtartamra, vasár- és ünnepnapra engedélyeztetett — lapunk zártával a befejezéshez ért, ha csak más területre meg nem hosszabbítják. Gyűjtéseinknek egy-két kellemetlen és kellemes részéről azonban mégis meg kell emlékezni.

Egyik urna-helyen jön egy jól öltözött és természetéről és jól tápláltságáról itelve, jó anyagi viszonyok között élő úr, kit a nővér adakozásra szólit. Az úr megbotránkozással mondja a nővérnek: „Hát

magam nem talált magának más foglalkozást, mint a koldulást?!”

Egy másik úr ezt mondja a nővérnek: „Miért nem gondoskodik a főváros. Ez az ő kötelessége volna.” Azután voltak sokkal gorombább kifejezések. A nővérek ily esetekben bár érzékenyen sértve, szó nélkül fordultak el és végezték nemes missziójukat tovább.

Voltak azonban felemelő eseményei is a gyűjtéseknél, melyekből egyeseket meg kell említenünk.

Az egyik kórház kapujának az urnájától pár lépéssel távolabb egy szegényesen öltözött néni áll és keresgél a tárcájában. Hosszas keresés után talál egy koronát, melyet oda visz az urnához és e szavakkal dobja bele: „Bocsánatot kérek, nincs több pénzem, szívesen adom.” Egy idősebb bácsika, akinek a lábán a cipő spárgával van összekötve és maga is segítségre szorulna, látja a túlsó oldalon a nővért perselyével szorgoskodni, át jön, előveszi dohányzacskóját, kikergel egy ötven koronást és a nővér perselye felé nyújtja, ki látva az adakozó nyomorúságát, inkább lemondana az adományról. A bácsika azonban nem tágít és így szól: „Sokszor ápoltak már engem szíveitell, szívesen adom.” Egy hölgy, akit a nővér adakozásra szólit, nem érti meg, kiknek a részére történik a gyűjtés, újból megkérdezi. Amikor megérti, e szavakkal ad át 100 koronát: „Olyan sokféle gyűjtés van, hogy az embernek meg kell nézni, milyen célra ad. Erre a célra szívesen.”

Jól eső érzéssel gondolunk vissza a kedves epizódokra és hálás köszönettel adozunk mindazoknak, kik e nemes törekvéseinkben anyagilag segítettek egy lépéssel előbbre jutni. „Otthon”-ügyünkkel még a jövő számunkban foglalkozni fogunk.

Az „Otthon”-unk részvényeiből lapunk zártáig újabban a következő jegyzések folytak be: Nagy Gergely (200) 6000 K, özv. Pásztor Andrásné (150) 4500 K, Méder Mária, Tóth Julianna, Nagy Pál és neje, Vitkovics János és neje, Válfy Ferenc és neje (100) 3000 K, Urbancsek Imréné (83) 2490 K, Fürst Gizella (68) 2040 K, Varga Mária (66) 1980 K, Szklennár Mihályné, Sáringer Gizella, Szieben József, Szegethó Julianna (50) 1500 K, Molnár Vilmos, özv. Belydy Károlyné (40) 1200 K, Dicsi János (34) 1020 K, Antal Amália (33) 990 K, Szunyogh Szeréna (25) 750 K, Somogyi Anna, Varga Julianna (20) 600 K, Horogh István (15) 450 K, Zajecz Etel, Kovács Rózi, Sándor Lidia, Esztergályos Erzsébet, Fülöp Gusztávné, Márk Róza, Szabó Ilona, Tóth Paula, Karcsey Imréné, Horváth Gizella, Bernáth József, Imre Jánosné, Boross József, Kovácsévics Viktória (10) 300 K, özv. Nagy Józsefné, Horváth István (8) 240 K, Potkán Ilona (7) 210 K, Sándor Jánosné, özv. Klészenberger Antalné, Sárosi Kajetánné (5) 150 K, Csoknyai Ferencné és Erős Lajosné (3) 90 K. — *Adományoztak az „Otthon”-alapra* lapunk zártáig: Szele Józsefné, Cz. Gy., Sz. I. szt. Rókus-kórházi beteg 1000 K, Páv Gézáné gyűjtése 1000 K, Molnár Irma gyűjtése 620 K, Török Andrásné 600 K, Peredy Balázs, Kovács Teréz, Ravasz Róza, N. N. Margit-kórházi beteg 500 K, Reich Annuska 300 K, Hirsch Izidor 140 K és Glovócz Etel 100 K-t. Az adományozóknak ezúton mondunk hálás köszönetet.

Lapunk zártáig befizetett részvények száma összesen 8667 darab; melynek összege 259.490 K
Adományokból 59.532 „
Kilenc napi gyűjtés eredménye 732.294 „
Összesen 1.051.316 K

Lapunk zártakor gyűjtésünk még nem ért véget és a végleges gyűjtés eredményéről csak lapunk következő számában számolhatunk be. — Aki még részvényt nem jegyzett, ne halogassa a jegyzést. A részvények darabja még most 30 K. Jegyezni legkevesebbet 10 darabot lehet.

Fürdősök közgyűlése.

Lapunk multkori számából a fürdősök évi tisztújító közgyűlése helyszíre miatt kimaradt.

A közgyűlésen, melyet f. évi április 15.-én tartottak meg, a tagok nagy számban jelentek meg, akiket Nagy Pál elnök üdvözölt. Napirend előtt felolvastattott dr. Schöller Károly orvoselnök levele, melyben nagy elfoglaltságára való hivatkozással tisztségéről lemond. A közgyűlés a lemondást tudomásul vette és az elnöknek jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a szakosztály érdekében kifejtett munkásságáért. A mult évi közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása következett, melyet egyhangúlag vettek tudomásul. Az évi pénztári jelentést meglegedéssel vették tudomásul. *Szieben József* főtitkár beszámolt a szakosztály egy évi működéséről és kérte a tagok kitartó támogatását a jövő munka eredményes keresztül viteléhez. A közgyűlés a jelentést tudomásul vette.

A jelentések megtétele után Nagy Pál ü. elnök kéri a tisztikar felmentését, mit a közgyűlés egyhangúlag megad. Korelnöknek *Tóth Mihály* választott meg. Jelölő-bizottság tagjai lettek: *Kertész Károly*, *Moldován Miklós*, *Bugyáki Ferenc*, *Kajári István* és *Gila Ferenc*.

A jelölő-bizottság által ajánlott és a közgyűlés hozzájárulásával a következő tisztikar választott meg: Nagy Pál elnök, *Tóth Mihály* és *Bugyáki Ferenc* alelnökök, *Szieben József* főtitkár, *Fazekas Mihály* titkár. Választmányi tagoknak: *Puny János*, *Piacsek Ferenc*, *Nagy Gergely*, *Baracsi Mihály*, *Horog István*, *Molnár Vilmos*, *Kertész Károly*, *Pellák Sámuel*, *Hiros György*, *Juhász István*, *Prebán Miklós*, *Jelinek Lajos*, *Schmidt József*, *Kocsis Károly*, *Gila Ferenc* és *Dicsi János*. Póttagoknak: *Brandics Károly*, *Hartner Alajos*, *Höllán József* és *Kovács György*.

A választások után az indítványokat és fontos ügyeket, így a gazdasági helyzetre való tekintettel a fürdőkben fennálló kezelési díjszabások újabb megállapítását vitatták meg. A fővárosi fürdők részéről a háztartáshoz szükséges mennyiségű tüzelőszernek beszerzési áron való kiutalását, a fővárosi élelmiszer üzemekben kiosztásra kerülő olcsóbb élelmiszereknek az üzemekben való kiosztását és a köz-tisztviselőknél biztosított kedvezményes villamosjegynél a megszerzését, valamint az 1918. év óta fizetett havi 200 K-nak 2000 K-ra való emelését kérték. A magánfürdők alkalmazottai ezzel szemben a kezelési díjszabások egyöntetű felemelését kérték az összes fürdőkben. E tárgyban hosszabb vita volt, melyben *Juhász István*, *Agoston János*, *Pellák Sándor*, *Reisz Mária*, *Horváth Jánosné*, *Bugyáki Ferenc*, *Szieben József*, *Nagy Gergely* és *Nagy Pál* fejtették ki álláspontjukat. Vita után a közgyűlés a vezetőseget megbizta az ügy intézésével.

Nagy Pál elnök a Fürdősök Budai Betegsegélyző és Temetkezési Egyletének átiratát ismerteti és kéri a tagokat, hogy akik még nem tagjai, lépjenek be. Ismertette a Közegészségügyi Alkalmazottak

Nemzeti Szövetségéhez tartozó fürdősök átiratát, mely szerint az együttműködés és közös érdekek szempontjából fontos csatlakozási szándékuk megbeszélése céljából tárgyalni óhajtának vezetőségükkel. A közgyűlés az ügy intézésével a vezetőseget bizta meg. Több kisebb ügy elintézése után az elnök az ülést bezárta.

*

A Fürdőök szakosztály által f. évi április 25.-én megtartott választmányi ülésén, amelyet *Nagy Pál* elnök vezetett, a közgyűlés által választott tisztikart egészítették ki. *Baracsi Mihály* és *Kocsis Károly* jegyzőknél, *Gila Ferenc* és *Dicsi János* pénztárosoknál, *Hartner Alajos* és *Kertész Károly* ellenőröknek választották meg.

A jegyzőkönyv felolvasása és a pénztári jelentés megtétele után, melyet a választmány egyhangúlag vett tudomásul, áttértek a közgyűlés által kapott megbízások tárgyalására. A kezelési díjszabások és a kedvezményekben részesülés tárgyalásánál sok választmányi tag hozzászólása után döntöttek és megbizták a titkárságot, hogy a főváros tanácsát és egyes magán fürdőket átiratban keresse meg.

Tárgyalás alá került a Közegészségügyi Alkalmazottak Nemzeti Szövetségének átirata, melyben a csatlakozás lehetőségét célozta. A választmány egy öttagú bizottságot küldött ki az ügy tárgyalására. Ezután a Budai Fürdőök Betegsegélyző és Temetkezési Egylet átiratát tárgyalta a választmány, mely tárgyban olyképen határozott, hogy azon tagjait, akik még nem tagjai, felszólítja a belépésre.

Több kisebb jelentőségű folyó ügynek a letárgyalása után az elnök az ülést bezárta.

Fürdősök bérmozgalma.

Szövetségünk Fürdőszakosztályának vezetősége a közgyűlés és a legutóbb megtartott választmányi ülés határozatának alapján a főváros kötelékéhez tartozó fürdőalkalmazottak érdekében memorandummal fordult a főváros tanácsához, mint ahogyan azt mult számunkban már jeleztük is.

A főváros tanácsa és a fürdők igazgatósága részben teljesítették is alkalmazottaiknak az átiratban foglalt kívánságait. A havi kettőszáz korona fizetést 1000 koronára emelték fel. Biztosították az alkalmazottaknak a háztartáshoz szükséges tüzelőszernek beszerzési áron való részesedését, valamint a fővárosi élelmiszer üzemekben olcsóbb áron kiosztásra kerülő élelmiszereknek az üzemben való kiosztását.

A legutóbbi fürdői árak emelkedésével az általunk mult évben benyújtott memorandum alapján százalék arányában emeltett a kezelési díjszabás is.

Szövetségünk Fürdőök szakosztályának vezetősége a Ráczfürdő igazgatóságát memorandumban kereste meg, melyben kérte, hogy a kezelési díjszabásokat, melyek még ma is 40 koronában vannak megállapítva a többi fürdők 100-120 koronás kiszolgálási díjaival szemben, hozzák arányba a többi fürdők díjazásaival.

Szövetségünkhöz lapunk zártáig kérésünk teljesítése ügyében értesítés nem érkezett. Hogy kérésünk teljesítése miért késik, nem tudjuk. Az okot sem keressük, azonban hisszük, hogy a fürdő igazgatósága nem fog soká késni és nem várja be, míg az alkalmazottak elkeseredésükben komolyabb lépésekre határoznák el magukat, miáltal az üzem za-

vartalan menetét veszélyeztetnék. A Rácfürdő alkalmazottainak jogos kérésével szemben az összes fürdőalkalmazottak már a megtartott közgyűlésen is szolidaritást vállaltak és szükség esetén még anyagiakban is támogatják őket, ha a fürdő igazgatósága merev elzárkózottsága a végső eszközök alkalmazását tenné szükségessé!

Kórházi alkalmazottak bérmozgalmi.

A múlt év november havában a klinikák ápoló személyzetének fizetésrendezése ügyében memorandum fordult szövetségünk a kultuszminiszteriumhoz. Ez év február első felében a miniszterium hozott is döntést a fizetésrendezés ügyében. A döntés oly módon történt, hogy a régi 1500 koronás havi fizetést ez év január 1-től az egy évnél kevesebb időt szolgálóknál visszamenőleg 3000 koronára, az egy éven felülieknek 4000 koronára és öt évenként, (mely idő óriási nagy időköz) fokozatosan 6000 koronáig emelte. Módot adott azonban arra is, hogy a klinikák professorainak előterjesztésére előléptethessenek műszaki alisztekké is olyanok, akik erre érdemeket szereztek, miáltal a fizetésük is lényegesen magasabb lenne.

A határozatot meghozták, azonban sajnos, az ápoló személyzet, mely becsületesen végzi kötelességét és türelemmel várt, mindeközben csak a kezdő fizetést élvezti, vagy még (külösen a vidékiek) azt sem. A három ezer koronán felüli fizetést, ami pedig száz- és száz alkalmazottnak már január 1-től esedékes, még nem élvezzi.

A fizetésemelés, mely január 1-ig visszamenőleg jogosan jár minden alkalmazottnak, több ezer koronát tesz ki személyenként. Ha ezek után nézünk és összehasonlítjuk, hogy oly magas ugrások történtek úgy a ruházati, mint az élelmi cikkekben, hogy míg januárban a fizetési különbözetből tudtak volna venni valamit, ma már, ha annak tizedrészét tudnák beszerezni, akkor is örülhetnének. Ezen halogatása a megállapított fizetések kifizetésének, a legnagyobb elkeseredést váltja ki az ápoló személyzetből.

Szövetségünk vezetősége mindent elkövet, hogy az alkalmazottak mielőbb kézhez kapják illetékeiket.

A fővárosi közkórházak ápoló és segédszemélyzetének fizetésrendezése ügyében szövetségünk vezetősége, mint múlt számunkban jeleztük, memorandummal fordult a főváros tanácsához. A főváros tanácsa bár méltányolta a fizetés rendezési kérelmet és a régi fizetésekre 60—100—150 százalékot adott is és így a havi 800 és 1080 koronás fizetések némileg emelkedtek is, még sem lehetünk megelégedve. Nem vagyunk először azért, mert a mai drágasággal semmi körülmények között sincs arányban, másodsor az újabb ápolási díjak felemelése alapján is többet reméltünk volna. Szövetségünk vezetősége ezen körülmények figyelembe vételével újból memorandummal fordult a főváros tanácsához és kéri fogja a fizetéseknél újabb való felemelését.

Egyes kórházakból az utóbbi időben ismét több panasz érkezett be az étkezésre vonatkozóan, miért is már ezután is felhívjuk a főváros tanácsának figyelmét és kérjük a konyhák szigorúbb ellenőrzését.

Az alkalmazottakat pedig ismételten felszólítjuk, hogy a szövetséggel szemben tegyenek eleget kötelezettségeiknek. *Egy mindért, mind egyért, ez a jelszavunk.*

HIREK.

Választmányi ülés. A Betegápolók Egyesülete f. évi május 11-én tartotta rendes havi választmányi ülést, melyen dr. *Rajnai Béla* orvos elnök elnökölt. *Horváth István* felolvasta a jegyzőkönyvet melyet Somogyi Anna, Szele József, Szieben József, Hallgató Gyula v. tagok módosító hozzászólása után tudomásul vett a választmány. *Tatár Balázs* pénztári jelentését tette meg, mit a választmány egyhanguan vett tudomásul. Ezután a beérkezett leveleket tárgyalták le. Döntést e tárgyakban nem hoztak, amennyiben az ügyek alaposabb megvizsgálása vált szükségessé. Majd a fényképes szolgálati könyveknek a tagok részéről való megváltását tárgyalta le. *Tatár Balázs* pénztárnok villamos költségeinek megtérítését tárgyalta meg a választmányi ülés és többek hozzászólása után 1000 K havi villamos költséget szavazott meg.

Tagjaink figyelmébe! A Betegápoló Egyesület legutóbb tartott igazgatósági ülése foglalkozott a *fényképes szolgálati igazolványok* ügyével. Elhatározta, hogy azon tagjait, akik az egyesületnek már fél évnél idősebb tagjai, lapunk után a fényképes szolgálati könyv kiváltására szólítja fel. Sok tagunk nem tudja a fényképes szolgálati könyvet kellően értékelni és így nem is tartja annak megváltását fontosnak. A vezetőség ismételten hangsúlyozza, hogy mindazok, akik még nem váltották meg, váltsák azt meg mielőbb, mert anélkül állásuk elvesztés nem történhetik! Kórházaiak már a kórházban eltöltött idejüket is e szolgálati könyvben tartoznak feltüntetni. A könyv megváltása iránt a titkársághoz forduljanak a szövetségben VII. Dohány u. 74. I. emelet 16.

Felhívás. A fürdősök szakosztálya ezennel felhívja összes tagjait, hogy egy mint a multban, az idén is július hó elején szokásos arató ünnepélyt fog rendezni. Az eziránt érdeklődők a szakosztály helyiségében minden szerdán este kaphatnak bővebb felvilágosítást az elnökségtől. Reméljük, hogy ezen megtartandó ünnepélyre vonatkozólag mindenki tudni fogja kötelességét, mert minél többen leszünk, annál nagyobb eredményt érünk el. Annak idején meghívót bocsájtanak ki,

Megbizottaink figyelmében! Kérjük az összes fürdők, kórházak, sanatóriumok és vizgyógyintézetek megbizottait, ott, ahol még nem állítottak össze egy rendes listát tagjaink neveivel és pontos lakáscímeikkel, mielőbb készítsenek el egy ilyen listát. Valamint kérjük úgy a megbizottainkat és egyenként is t. tagjainkat, ha az új választási listából kimaradtak, azt a titkárságnál f. év június 9-ig jelentsek be.

Fürdősök figyelmébe. Mindazok a tagok, akik a Mentő-Egyesület által rendezendő első segélynyújtási tanfolyamon részt óhajtanak venni, jelentkezzenek a szövetség titkárságánál, VII. Dohány-u. 74. I. em. 16. Jelentkezni lehet f. évi június 13-ig.

Tagjaink figyelmébe. Azon t. tagjaink, akiknek rosszak a fogai és kezelést, javítást igényelnek, forduljanak bizalommal lapunk által hirdetett céghez és hivatkozzanak egyesületünkre. Kedvezményes árak, jó és pontos kiszolgálást kapnak.

FOGAK FENYVESI-nél

legszebbek, legjobbak és legolcsóbbak.

Szájpadlás nélküli fogak, koronák, hidalások, tökéletes rágóképességgel, kauscsok, arany vagy aranypótlóban. Foghúzás, tisztítás és tömés. Vidékieknek 1-2 nap alatt. E lap olvasóinak rendkívüli árengedmények.

FENYVESI JENŐ fogászati műterme
Budapest, VII. Thököly-út 6. Keleti p.-udvarral szemben.